

lhned musí býti nyní zrušena pro účely soukromé, a pro účely veřejnoprávní je podrobena žádoucím omezením, které úmluva podrobně určuje. Konference projednala otázku úpravy pracovní doby v uhelných dolech, a ježto nemohla dospěti v tomto směru k definitivnímu rozhodnutí, stanovila, že se tak stane na příštím zasedání. Konference tedy přijala celkem dvě úmluvy a pět doporučení, která se k nim vztahují. Kromě toho přijala některé resoluce, které se týkají uplatnění dělnických volných chvil a ochrany mládeže, mezinárodních informací o výsledcích živnostenské inspekce a placených dovolených. Konference schválila zprávu komise, která prozkoumala výroční zprávy jednotlivých států o provádění přijatých sociálních úmluv v praxi. Konečně Konference prodebatovala výroční zprávu ředitele Mezinárodního úřadu práce Alberta Thomase.

Mezinárodní úprava pracovní doby soukromých zaměstnanců. Letošní červnové zasedání Mezinárodní konference práce přijalo návrh úmluvy o pracovní době soukromých zaměstnanců. Obsahuje tyto hlavní body: úmluva se vztahuje na soukromé i veřejné podniky obchodní, včetně pošt, telegrafů a telefonů, na obchodní oddělení všech jiných závodů, na podniky, kde personál je zaměstnán hlavně kancelářskou prací, a na závody rázu současně průmyslového i obchodního. Za pracovní dobu pokládá se všechen čas, po který je personál k dispozici zaměstnavateli. Pracovní doba nesmí přesahovati 48 hodin týdně a 8 hodin denně. Příplatek za práci přes čas má býti nejméně 25%. Podle čl. 10. opatření úmluvy se připojují k domácím ustanovením v jednotlivých zemích, nerušíce ovšem ustanovení výhodnější. Při značném počtu 55 členských států v Mezinárodní organizaci práce musí totiž úmluvy pozvedati průměr sociálního zákonodárství, ale tím i státy nejpokročilejší a jejich zaměstnance chrání proti reakčnímu působení a nekalé konkurenci zemí s horšími pracovními podmínkami. Dosud v mnohých zemích, i v Evropě, zvláště v obchodu, pracovní doba personálu podle stávajících ustanovení přesahuje 48 hodin.